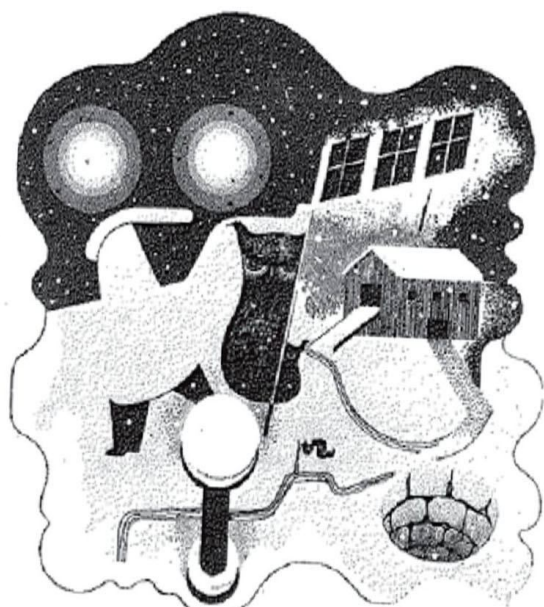

BRANDVAKT

I kväll är jag sjuk
och världskvarnen mal
min själ till döds.
Och sakta, oändligt sakta
vrider sig kvarnstenen Himmel
runt över kvarnstenen Jord...
Och dagen gryr
och kvällen faller:
Att bita sig fast och förgås?
Att smyga sig bort och förintas?
Men samma lyktor strålar kallt
längs ändlösa, öde gator
och sakta, oändligt sakta
fortfar allt att förändras
till samma sak som förut...
Det finns ingen utgång ur världen.

I kväll är jag sjuk
och världskvarnen mal
min själ till döds:
I kväll är mig döden nära.

GUNNAR EKELOF

SNÖ

Snön är en guds slöseri med skönhet.

Ur outhärliga djupa molnen
glider en gåva av ändlös mjukhet
övertalande gatornas ström och myrar och moar
ger samvetsögon åt bilarnas lyktor
försoningens dager åt tomma lador

i kvinnornas hår smyges kröningskristaller
kysarnas genius dröjer i pärlugglans stillhet
kärleksgrottorna susa av vitthet

åt dagströtta ligande kupéer
ger flingorna samtalsämnen

men brunnens sugande längtan
förhäxar deras smekning

och det blir mörkt.

ERIK LINDEGREN.